

Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích
Školitelský posudek na diplomovou práci

Název práce: **Analýza aditivních (zahrnujících) aktualizátorů v češtině a španělštině**
Autorka práce: **Bc. Sabina Vlachová**
Vedoucí práce: **doc. Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.**

Předkládaná diplomová práce se snaží o lexikální analýzu restriktivních aktualizátorů na základě srovnání překladových testů. Jak již z názvu vyplývá, autorka si zvolila téma obtížné, neboť v české, ale i španělské hispanistice tyto aspekty aktuálního členění nepatří ke stěžejním tématům, zvláště ne na poli kontrastivním. Rovněž v rovině teoretické chybí přesné vymezení aktualizátoru, o které by se mohla autorka opřít. Proto autorka volí teoretickou bázi, kterou představila Štěpánková (2014), pohybující se ve škole Sgallově, a přejímá, naprosto legitimně, kritéria pro identifikaci aktualizátorů, totiž schopnost dosahu, schopnost aktualizovat zasažený prvek a schopnost implikovat presupozici (o existenci množiny prvku).

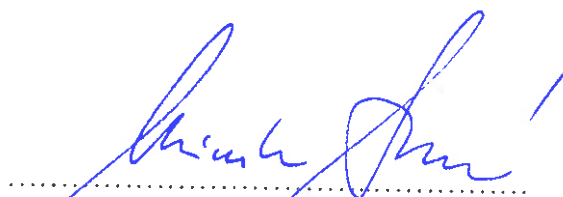
I přes toto vymezení zůstávají některé otázky – již v práci Štěpánkové není vždy jasná motivace zařazení či nezařazení určitého výrazu mezi aktualizátory, což jistě autorce této diplomové práce podstatně ztěžovalo identifikaci aktualizátorů, zejména v pomezích kontextech, kdy výraz stojí rozkročen mezi adverbium a fokalizátorem.

V teoretické části práce nechybí samozřejmě i určitá terminologická sonda, z níž je patrné, jak se liší klasifikace aktualizátoru do jednotlivých skupin i názvy těchto skupin. Pro účely obhajoby pokládám autorce otázku: mohla by stručně uvést, na základě čeho se liší pojetí týchž aktualizátorů v české a španělské lingvistice, kde jsou nazvány jednou jako zahrnovací jindy jako aditivní?

Ve výzkumné části autorku zajímá, zda se sémý vyjádřené lexikálně v jednom jazyce odrazí v překladu do španělštiny rovněž v rovině lexikální. Výchozím jazykem je čeština, zohledněny jsou překlady různých překladatelů, aby bylo zabráněno možnému vlivu idiolektu překladatele. Kromě tohoto si autorka všímá, jakým způsobem je pozorovaný prvek přeložen, zda a jak se mění pozice a tím i dosah aktualizátoru. Tuto část považuji za velice přínosnou, i s vědomím určitých úskalí či možných nepřesností při vyhodnocování vzorku (které považuji za obtížné i pro zkušeného lingvistu). Pečlivost zpracování je patrná v přehledných tabulkách a v závěrečném shrnutí, kde autorka integruje různé další aspekty, kterých si při zpracování všímala – formální zpracování je ostatně výraznou stránkou práce.

Podle mého názoru je práce cenná zejména v rovině deskriptivní, nechybí ovšem ani závěrečné zamýšlení o vztahu jazykového systému a analýzy založené na překladových textech. Proto závěrem konstatuji, že Bc. Sabina Vlachová prokázala schopnost asimilovat odbornou literaturu, na jejímž základě definovala předmět zkoumání a tento následně analyzovala. Rovněž prokázala schopnost vyhodnocení a zamýšlení nad získanými výsledky. Dle mého názoru předkládaná práce tak plnou měrou splňuje kritéria kladená na tento typ kvalifikačních prací a zároveň přináší inspiraci pro další výzkum v této oblasti. Proto ji **doporučuji k obhajobě** a předběžně ji hodnotím známkou **výborně** s tím, že konečná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 5. června 2018.

.....
doc. Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.